

Trek mij

"Trek mij, wij zullen U nalopen" (Hoogl. 1:4)

Zo spreekt de bruid in het Lied der liederen. Wat een heerlijke woorden. Wat een verlangen naar Christus drukken ze uit. Hoe kostbaar moet Hij voor het hart zijn wanneer men zo kan spreken. Hier wordt de waarheid tot uitdrukking gebracht, dat ons verlangen om Christus te leren kennen meer en meer toeneemt naarmate wij ons meer en meer met Hem bezig houden. Hoe dichter wij bij Hem zijn des te meer zullen wij begeren om nog dichter bij Hem te zijn.

Niemand op aarde kende Hem zo goed als de apostel Paulus en toch had hij in zijn laatste jaren een steeds reikhalzender verlangen om Hem te kennen (Fil. 3:10). Niemand van de gelovigen was zich zozeer bewust door Christus Jezus gegrepen te zijn als Paulus en ondanks dat is zijn brandend verlangen om Christus te mogen winnen (Vs. 8). Ja, hij kon in waarheid zeggen: "Want te leven is voor mij Christus en te sterven is winst" (Fil. 1:21). En dat, ondanks het feit dat hij in de gevangenis in Rome zat.

Er is zo'n rijkdom aan heerlijkheid voor ons in de Persoon van Christus te vinden, dat wij nooit uitgeput raken om over Hem na te denken. Ja, hoe meer wij Zijn heerlijkheid aanschouwen, hoe meer wij de volheid van Zijn liefde smaken, des te meer worden wij uitgenodigd om uit de grond van ons hart uit te roepen: "Het gaat ons verstand te boven". Er zijn hoogten en diepten, lengtes en breedtes die wij nooit kunnen begrijpen. In Zijn tegenwoordigheid geniet men zo'n vreugde, dat men zelfs bij het genieten daarvan naar een nog inniger gemeenschap met Hem verlangt. "Trek mij, wij zullen U nalopen".

Zo ook in Psalm 63, waar David uitroept: "O, God, Gij zijt Mijn God, ik zoek U in de dageraad; mijn ziel dorst naar U; mijn vlees verlangt naar U" (Vs. 2). En in vers 8 zegt hij: "In de schaduw van Uw vleugelen zal ik vrolijk zingen. Mijn ziel kleeft U achteraan". Heerlijke woorden.

Kunnen wij, ik en u, broeders en zusters, ook zo spreken? Kennen wij dit verlangen uit eigen ervaring? Er bestaat een heerlijke samenhang tussen het trekken van de Heere en ons nalopen. Wij zullen U nalopen. De Heere Jezus, Hij alleen, is hier het Voorwerp dat aanschouwd wordt, dat men volgt en naloopt. Het zijn niet onze deugden, onze liefde, ons geloof en evenmin de beste en edelste mens op aarde naar wie de ziel hier verlangt. Hij alleen is het.

Zo komt het ook op prachtige wijze tot uitdrukking in Psalm 16. Daar is het de begeerte van het hart van David: "O mijn ziel, gij hebt tot de Heere gezegd: Gij zijt de Heere" en: "Ik stel de Heere gedurig voor mij" (Vs. 2 en 8). Niemand is dat waard. Alleen Hij. Hij die ons gekocht heeft door Zijn bloed. Hem alleen behoort ons hele hart toe, ons gehele leven, onze gehele kracht. Een gelukkige weg zullen we gaan, wanneer dit werkelijk te allen tijde bij ons het geval is. Dan willen we ons ook van alles afgezonderd houden wat niet uit Hem is.

Er is echter nog een ander belangrijk gezichtspunt. Hij die ons trekt gaat voor ons uit. De Heere gaat voor Zijn volk uit in deze woestijn. Hij ziet elk gevaar, voordat wij het zien. Ja,

voor duizenden gevaren worden we door Hem bewaard, zelfs voor de gevaren die wij zelfs niet kennen of die wij in het geheel niet verwacht hadden. "Wanneer Hij al Zijn eigen schapen heeft uitgedreven, gaat Hij voor hen uit; en de schapen volgen Hem omdat zij Zijn stem kennen" (Joh. 10:4). Wanneer de vijand strikken en hindernissen op onze weg plaatst, zodat wij gemakkelijk kunnen struikelen of vallen, is onze Goddelijke Leidsman er. Hij ziet de gevaren en leidt ons op een ander pad, zodat wij de listige aanslagen van de vijand uit de weg kunnen gaan. Het is een voorrecht om Hem als Leidsman en Herder te hebben. Het geloofsoog ziet Hem voorgaan en het hart dat Hem liefheeft slaat voor Hem. Bij Hem alleen is vreugde en kracht te vinden. Hij alleen maakt ons bekwaam om op de smalle weg naar de hemel te wandelen.

"Dierbare Heere, laat ons steeds U alleen nalopen". Moge dat de bede van ons hart zijn.

Uit het maandblad 'Uit het Woord der Waarheid'.